

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r211081990,WAWRZY尼亚K-Wladyslaw-Jan-Nepomucen.html>
28.05.2024, 00:51

WAWRZY 尼亚K Władysła w Jan Nepomuc en

Osoba

WAWRZY尼亚K Władysław Jan Nepomucen

Urodzony

15 V 1890

Zmarł

kwiecień 1940

Opis

urodził się w Antoninie koło Ostrowa
Wielkopolskiego, w rodzinie Ludwika, gajowego

w Tokarzewie i Józefy z Rosińskich. Studiował prawo w Monachium i we Wrocławiu. Prezes Towarzystwa Tomasza Zana i działacz Związku Młodzieży Polskiej (ZET). Po studiach pracował na stanowisku referendarza w sądzie w Ostrowie Wielkopolskim.

W 1914 zmobilizowany do armii niemieckiej. W 1915 mianowany ppor. 16 XI 1918 przyjechał na urlop do Ostrowa Wielkopolskiego. Tamtejsza Powiatowa Rada Ludowa powierzyła mu dowództwo 2 kompanii tzw. ostrowskiego pułku piechoty. Od 25 XI tegoż roku dowódca Baonu Pogranicznego w Szczypimie. W powstaniu wielkopolskim dowódca odcinka południowego Frontu Wielkopolskiego, brał udział w oswobodzeniu Skalmieczyc, Ostrowa Wielkopolskiego, sformował 12 Pułk Strzelców Wielkopolskich (70 Pułk Piechoty Wielkopolskiej).

We wniosku na VM podkreślono, że W. Wawrzyniak: wraz z zorganizowanym przez siebie baonem przeszedł do Kalisza i tam zorganizował oddział powstańczy. W nocy z 30/31 grudnia 1918 na czele baonu zdobył Skalmieczycy i stanowczym i stanowczym wystąpieniem zdecydował o wybuchu powstania w Ostrowie. Zdobył Krotoszyn i Zduny. W styczniu 1919 został dowódcą powstańczego Południowego Okręgu Wojskowego. Na przełomie stycznia i lutego zorganizował 12 Pułk Strzelców Wielkopolskich (przemianowany na 70 Pułk Piechoty Wielkopolskiej). Za czyny te odznaczony został VM 5 kl. (nr 4719).

W 1919 awansowany przez Naczelną Radę Ludową na por. 5 V 1919 i kpt. 1 VI 1919. na froncie zachorował. 1 IV 1920 awansował na mjr. Od 7 VIII 1920 był komendantem Grudziądza. Od 1 VII 1921 w DOK nr VII w P-niu (do 1 I 1925) na stanowisku szefa poboru, potem I i V oddziału. Następnie dowodził baonami w 58,57 i 35 pułku

piechoty. 30 IX 1929 przeniesiony w stan spoczynku. Osiadł w Baku, pracując zarobkowo jako sekretarz Stowarzyszenia Kupców.

W październiku 1939 zgłosił się ochotniczo do wojska. Przydzielony do jednostki zapasowej w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej. Osadzony w Kozielsku, skąd przysłał list do żony. Zamordowany w Katyniu.

Odnaczony był także Orderem Odrodzenia Polski 4 Id., Krzyżem Niepodległości i medalami pamiątkowymi. Żonaty dwukrotnie; z Romaną Łukanowską z Mayów (rozwód) i Martą z Matuszewskich (zmarła około 1941). Bezdzienny.

Bibliografia

Z. Dykcik, Władysław Jan Nepomucen (15 V 1890-kwiecień 1940), (w:) Słownik biograficzny powstańców wielkopolskich 1918-1919, red. A. Czubiński, B. Polak, Poznań 2002, s. 386-388.

Autor wpisu

Bogusław Polak